

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽ/9/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012010060
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2012
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012010060.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469, proti žalovanému: Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky, so sídlom Továrenská 7, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného - „Analýzy veľkoobchodného relevantného trhu č. 4 zo dňa 19. marca 2012“, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Žalobca sa žalobou doručitou Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky faxom dňa 22. mája 2012 (doplnenou v originály dňa 23. mája 2012) domáhal, aby súd rozsudkom zrušil rozhodnutie Analýzy veľkoobchodného relevantného trhu č. 4 zo dňa 19. marca 2012 a vec žalovanému vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 250c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia až do právoplatnosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o podanej žalobe, nakoľko jeho okamžitým výkonom hrozí žalobcovi závažná ujma.

V odôvodnení žaloby uviedol, že dňa 22. marca 2012 bolo na internetovej stránke žalovaného zverejnené finálne znenie Analýzy veľkoobchodného relevantného trhu č. 4, týkajúcej sa služby veľkoobchodného fyzického prístupu, ktorú spracoval a vydal Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky, odbor ekonomickej regulácie (ďalej len „Analýza“). Následne dňa 9. mája 2012 bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí správneho konania (list č. 443/OER/2012) vo veci určenia významného podniku a uloženia povinností na relevantnom trhu č. 4 (ďalej len „Oznámenie“) na základe záverov Analýzy v znení z 19. marca 2012, zverejneného žalovaným dňa 22. marca 2012. Mal zato, že na základe doručeného Oznámenia možno predpokladať, že žalovaný sa v zmysle § 10 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „TelkomZ“) nemusel vysporiadať s pripomienkami Európskej komisie k Analýze, formulovanými v jej rozhodnutí vo veci SK/2012/1308, a preto znenie Analýzy

nebolo potrebné nijako dopĺňať a možno ho považovať za definitívne a nemenné tak pre žalobcu, ako aj pre žalovaného.

Podľa žalobcu Analýza z obsahového hľadiska predstavuje správne rozhodnutie žalovaného ako orgánu verejnej správy, ktorým sú práva, právom chránené záujmy a povinnosti žalobcu priamo dotknuté, pričom sú zároveň z pohľadu žalovaného ako správneho orgánu nemenné a predstavujú jeho názor a definitívne závery o situácii na analyzovanom veľkoobchodnom trhu, a tým aj priamy zásah žalovaného do subjektívnych práv a povinností žalobcu. Zdôraznil, že v zmysle § 18 ods. 1 piata veta TelekomZ sa na účely konania o určení významného podniku práva účastníka konania uplatňujú počas konzultácií podľa § 10 ods. 1 cit. zákona, t.j. žalobca ako účastník konania po vydaní analýzy, a ani žalovaný už nemajú žiadnu možnosť ovplyvniť znenie rozhodnutia o určení významného podniku, ktoré môže uložiť, zmeniť alebo zrušiť iba tie povinnosti, ktoré sú žalovaným konštatované v analýze. Uviedol, že tento záver žalobcu podporuje aj spôsob stanovovania lehôt pre plnenie niektorých povinností v Analýze, na základe ktorých žalobca musí aktívne vynakladať svoje zdroje na plnenie povinností ešte predtým, ako budú uložené v konaní o určení významného podniku podľa § 18 ods. 1 TelekomZ a uložení povinností podľa jeho § 19 až 23, keď žalovaný už priamo v analýze od žalobcu vyžaduje, aby začal s prípravou plnenia týchto povinností ešte pred vydaním rozhodnutia o určení za podnik s významným vplyvom na trhu podľa § 18 ods. 1 TelekomZ, nakoľko tieto povinnosti nie sú objektívne splniteľné a realizovateľné v navrhnutých lehotách, ak by žalobca nezačal plniť už na základe finálneho znenia Analýzy. Dodal, že toto finálne znenie navyše nevyhnutne vedie k vydaniu rozhodnutia o uložení povinností podľa § 19 až 23 TelekomZ, ktoré je vykonateľné okamžite po doručení prvostupňového rozhodnutia, pretože podľa § 74 ods. 3 TelekomZ rozklad proti tomuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok. Súčasne uviedol, že s ohľadom na § 74 ods. 2 písm. d/ TelekomZ všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na Analýzu relevantných trhov, proti výsledku tohto konania nemožno podľa § 74 ods. 3 cit. zákona podať rozklad.

V podanej žalobe zdôraznil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného spĺňa materiálne i formálne podmienky rozhodnutia definované v § 244 ods. 3 v spojení s § 247 O.s.p., pričom právne účinky Analýzy voči žalobcovi nastali dňom doručenia oznámenia žalobcovi, od ktorého okamihu už možno znenie Analýzy považovať za definitívne a z pohľadu žalovaného aj žalobcu za nemenné. Toto rozhodnutie žalovaného, ako i jeho postup predchádzajúci jeho vydaniu, má podľa názoru žalobcu zásadné vady, spôsobujúce jeho nezákonnosť. Vyslovil názor, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, nakoľko v zmysle § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. zistený skutkový stav je nedostatočný na posúdenie veci, keďže žalovaný nepreskúmal a neodôvodnil v Analýze existenciu kritérií pre uloženie regulácie ex ante, napriek žalobcom predloženým dôkazom preukazujúcim opak, nezistil náležité stav súťaže na relevantnom trhu a uložil žalobcovi regulačné povinnosti bez toho, aby zistil, či existujú podmienky pre ich uloženie. Rovnako tak podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. pokladal rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť, keď mu žalovaný v rozhodnutí uložil viaceré povinnosti, ktoré sú neodôvodnené, neprimerané a nezrozumiteľné, pričom zo znenia rozhodnutia ani z postupu žalovaného nie je zrejmé, na základe čoho žalovaný k týmto zisteniam a záverom dospel. Taktiež uviedol, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia v súlade s § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p., pretože žalovaný počas konzultácií neaplikoval riadne ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a žalobcu tak ukrátil na viacerých právach.

Súčasne tvrdil, že napadnuté rozhodnutie, ako aj postup žalovaného v konaní prechádzajúcom jeho vydaniu, nie sú v napadnutom rozsahu v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a ďalšími platnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, pričom uvedeným rozhodnutím a postupom správneho orgánu bol žalobca zásadným spôsobom poškodený na svojich majetkových právach.

Poukázal predovšetkým na nezrozumiteľné a nedostatočné zistenie žalovaným, či na trhu existuje efektívna súťaž, ktoré navyše pokladal za nedostatočné pre posúdenie veci, či sú odôvodnené ukladané povinnosti, najmä povinnosti súvisiace s optickou sieťou žalobcu. Ďalej vyslovil názor, že postupom žalovaného bol ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch v procese konzultácií Analýz z dôvodu, že neaplikovaním správneho poriadku v procese konzultácie Analýzy žalovaným bolo

porušené právo žalobcu na upovedomenie o začatí správneho konania podľa § 18 ods. 3 správneho poriadku. Ako ďalší dôvod uviedol zásah do práv žalobcu podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku, najmä do práva žalobcu nazerať do spisu podľa § 23 ods. 1 správneho poriadku a súčasne aj do práva vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia podľa § 33 ods. 2 cit. zákona, a to nečinnosťou žalovaného, najmä nevedením spisu v procesoch konzultácie Analýzy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v znení rozhodnom pre prejednávanú vec v spojení s § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. a v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. preskúmal spisový materiál a žalobu žalobcu a dospel k záveru, že konanie pre potrebné zastaviť.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu"). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 1, 2, 3 O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 17 ods. 1 TelekomZ cieľom analýzy relevantných trhov je zistiť či na relevantnom trhu existuje efektívna hospodárska súťaž.

Podľa § 18 ods. 1 TelekomZ ak úrad na základe analýzy podľa § 17 zistí, že na určitom relevantnom trhu nie je efektívna hospodárska súťaž, po skončení konzultácií podľa § 10 určí rozhodnutím významný podnik, a zároveň mu v tomto rozhodnutí uloží aspoň jednu povinnosť podľa § 19 až 25; ak ide o trhy podľa § 17 ods. 4 uloží aspoň jednu povinnosť podľa § 19 až 21, 23 a 25. Tieto povinnosti musia byť odôvodnené, musia vychádzať zo zisteného stavu a musia byť primerané účelu a princípom regulácie elektronických komunikácií, ktorými sú podpora efektívnej hospodárskej súťaže a rozvoj vnútorného trhu. Účastníkom konania je podnik navrhnutý za významný podnik v analýze relevantného trhu podľa § 17. Podkladom na rozhodnutie je analýza relevantného trhu podľa § 17 a vyjadrenia dotknutých osôb v konzultáciách podľa § 10. Na účely tohto konania sa práva účastníka konania podľa osobitného predpisu uplatňujú počas konzultácií podľa § 10 ods. 1. Ak je na tomto relevantnom trhu už určený významný podnik, úrad vydá nové rozhodnutie o určení významného podniku, v ktorom mu existujúce povinnosti znovu uloží alebo ich zmení. Predchádzajúce rozhodnutie stráca platnosť nadobudnutím právoplatnosti nového rozhodnutia. Úrad rozhodnutie zverejní vo vestníku.

Všeobecné vymedzenie predmetu konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovuje § 244 ods. 3, podľa ktorého musí ísť o také rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Ďalšími podmienkami súdneho preskúmania rozhodnutia správneho orgánu na základe žaloby je, že osoba, ktorá sa žalobou domáha súdnej ochrany, musela byť rozhodnutím na svojich právach ukrátená (§ 247 ods. 1 O.s.p.), musí ísť o právoplatné rozhodnutie správneho orgánu po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, ibaže takých niet (§ 247 ods. 2 a 3 O.s.p.) a napokon napadnuté rozhodnutie nesmie spadať pod niektorý z prípadov, ktorých preskúmanie je zákonom vylúčené (§ 248 O.s.p.).

Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Analýza vydaná žalovaným (§ 17 ods. 1 TelekomZ) nemá povahu rozhodnutia vydaného v dvojinstančnom správnom konaní, ale je len nevyhnutným podkladom pri následnom rozhodovaní o určení významného podniku (§ 18 ods. 1 TelekomZ).

Je potrebné zdôrazniť, že vypracovaná Analýza ako výsledok procesu posudzovania, či na relevantnom trhu existuje efektívna hospodárska súťaž, nezakladá pre žalobcu vo vzťahu k posudzovanej skutočnosti žiadne práva a povinnosti s konštitutívnym účinkom, nie je spôsobilá ukrátiť žalobcu na jeho právach, tzn. ani na základných právach a slobodách, a to svojím obsahom alebo mu predchádzajúcim postupom.

Vzhľadom na skutočnosť, že konanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je konaním limitovaným predmetom (preskúmava sa v ňom vždy rozhodnutie a postup správneho orgánu), avšak žalobca v posudzovanej veci označil ako napadnuté rozhodnutie Analýzu, ktorá je len podkladom na rozhodnutie, a teda povahu rozhodnutia nemá, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie je splnená podmienka konania, aby konanie malo spôsobilý predmet zodpovedajúci zákonnej úprave. Nedostatok tejto podmienky je neodstrániteľný, čím je daný dôvod na zastavenie konania podľa § 104 ods. 1 prvej vety v spojení s § 247 ods. 1 O.s.p. Preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

S ohľadom na to, že konanie bolo zastavené nebol dôvod na rozhodovanie o žiadosti na odklad vykonateľnosti rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal, nakoľko bolo konanie zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.